

Ønske, her opfyldes, hvis vi alle med Begejstring gribe Tanken og erklære, at den maa ud i Livet, vilde jeg ikke synes, at det gjorde saa meget, om vi her bevilgede disse Beløb — selv i knappe Tider fandt vi nok Udveje dertil —, men det er jo ingenlunde Tilfældet. Der er fuldt kompetente, sagkyndige Folk saavel for som imod Gaven, og det er et meget stort Spørgsmaal, hvem der vejer mest. Men naar det er Tilfældet, samtidig med at Staten befinder sig i en meget stærk økonomisk Nedgangsperiode, samtidig med at vi paa Finansloven ønske at stryge den ene Bevilling efter den anden til Fremme af Kunst og Videnskab, Bevillinger, der efter min Mening spille en større Rolle for Kunst og Videnskab, end dette Spir nogen Sinde vil komme til, synes jeg, man paa dette Punkt maa nære en Betænkkelighed, som man maaske ikke ellers vilde give Udtryk overfor en saa storstillet Gave. For saa vidt kan jeg ogsaa, om end af ganske andre Grunde end det ærede Medlem fra Vinderup, slutte mig til, at vi ikke bør vedtage dette Lovforslag.

Saa kommer Hensynet til det arkitektoniske. Der er udtalt meget forskellige Meninger herom, og det er en Sag, man har vanskeligt ved at diskutere. Jeg slutter mig i alt væsentligt til den sidste ærede Talers Mening paa dette Punkt, men jeg vil dog fremdrage en Side til, som er meget vigtig, nemlig den rent praktiske. Det er særlig ved Arkitekt Levys Arkivstudier, oplyst, at det Spir, der sad paa den gamle Frue Kirke, var i konstruktiv Henseende yderst slet. I Virkeligheden blev det forkortet, fordi det ikke kunde bære sig selv. Konstruktionen var, saa vidt man kan skønne af de Oplysninger, det har været muligt at fremskaffe, ganske anderledes end den, man nu om Stunder anvender ved Opførelsen af Spir. Det gamle Spir var sikkert kun forbundet med Taarnets allerøverste Del. Det hvilede saa at sige ved sin egen Vægt, og skønt det stod i over 100 Aar, tror jeg, at hvis ikke en Brandraket havde sat Ild i det, vilde det nu for længe siden være forsvundet, for det var simpelthen faldet ned. Vi have ikke haft saa faa af den Slags Kalamiteter i Byen. Frue Kirkes tidligere Spir er ogsaa faldet ned, og det er noget, der kan hænde ethvert Spir, som ikke er tilstrækkelig godt lavet. Nu er det saadan,

at dette Spir maa bygges paa en helt anden Maade. Det maa forankres paa en lignende Maade, som Nikolaj Spir nu blev forankret, langt nede i Taarnet. Naar man i Kommissionsbetænkningen læser om den Undersøgelse, der er foretagen af Arkitekt Nyrop og Murmester Fussing, kommer man til det Resultat, at Spiret under alle Omstændigheder maa forankres betydeligt ned under den 5te Etage, der ikke menes at være i Stand til at modtage det betydelige Træk, der kommer ved en saadan Forankring. Arkitekt Nyrop og Murmester Fussing sige, efter at have undersøgt Fundamenterne, at man maa „antage, at der ikke kan være nogen Betænkkelighed ved at gaa ud fra, at det fremdeles vil kunne gøre Fyldest under Forhold, som ikke komme til at afvige fra dem, der tidligere have bestaaet”. Men det er netop det, der vil ske. De tidligere Forhold komme ikke til Stede. Der er dog neppe nogen i 1913, der vil tænke paa at bygge et Spir paa den Maade, man gjorde for et Par Hundrede Aar siden. Det bliver i Virkeligheden noget helt andet, der kommer til at foreligge, og der mangle vi ganske Oplysninger.

Kommissionen udtaler bestemt, at den ikke har foretaget de nødvendige Beregninger for at vide, om dette Spir overhovedet lader sig bygge. Den henviser, hvad jeg for øvrigt finder mærkeligt, til en bestemt Mand, Professor Ostenfeld, Professor i Statik, og siger, at han burde gøre en Beregning af dette Taarn. Det, tror jeg ogsaa, er udmærket rigtigt, bedre kan man ikke faa det. Jeg tør næsten sige, at ved de polytekniske Lærestalter i Europa findes der ikke nogen mere fremragende Beregner af den Slags Ting end Professor Ostenfeld, saa jeg tror, man rolig kunde lægge det i hans Haand. Men det er ikke sket. Det havde været ret rimeligt, om en saadan Statiker havde været Medlem af Kommissionen, og jeg antager ogsaa, at man i Kommissionsbetænkningen har nævnt hans Navn for at give en Antydning af, at han burde have været Medlem af Kommissionen. Saa havde man allerede paa det Tidspunkt vidst, om Taarnet overhovedet kunde bygges. Det vide vi nu ikke, og det er dog en meget væsentlig Ting, naar man skal beslutte sig til en saadan Tilbygning. At foretage en Hovedberegning, som skal vise, om Funda-